

bofællesskaber, i boligbebyggelsen eller i et af børnes hjem.

Loven foreslås derfor ændret således, at dagplejen kan etableres på andre måder end i private hjem, og at der i dagplejen kan være op til 10 børn, når der er mere end en person om pasningen. Når flere dagplejere indgår i en ordning med op til 10 børn, skal de hver for sig kunne godkendes som dagplejere.

Dagplejen skal fortsat være en ordning, der omfatter et begrænset antal børn og etableres i et hjem eller i børnenes hjemlige miljø, og det forudsættes, at kommunerne sikrer sig, at de pasningsmæssige rammer er forsvarlige, herunder at de fysiske rammer er egnede til at modtage det antal børn, som dagplejen godkendes til.

*ad 2. Forældrebetalingen skal kunne justeres i årets løb.*

I bilstandslovens § 73, stk. 4, er det fastsat, at forældrebetalingen fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af institutionernes budgetter.

Denne bestemmelse har bl.a. til formål at forenkle administrationen af betalingsreglerne, bl.a. således at utilsigtede afvigelser fra budgettet ikke bevirker, at forældrene med henvisning til »35 pct.'s-reglen« i § 73, stk. 1, kan kræve for meget betalt forældrebetaling tilbage.

Bestemmelsen kan imidlertid hindre, at der løbende sker en justering af institutionernes drift. For eksempel betyder det, at forældrene ikke har mulighed for at opnå fordelene ved, at institutionsudgifterne i løbet af budgetåret justeres nedad. Tilsvarende gælder, at hvis omkostningerne forøges – f.eks. hvis forældre ønsker længere åbningstid – kan kommunen ikke umiddelbart regulere forældrebetalingen på baggrund af de øgede omkostninger.

Dette reducerer muligheden for løbende at opnå sammenhæng mellem forældrebetalingen og udgifterne ved drift af pasningsordningen.

Det foreslås derfor, at der på grundlag af reviderede budgetter i løbet af året kan ske ændringer i forældrebetalingen.

I overensstemmelse med gældende principper skal ændringerne gives med et passende varsel, som sættes til mindst 1 måned.

*ad 3. Adgang for kommunerne til at yde tilskud til forældre eller andre, som driver en pasningsordning (»puljeordninger«).*

Efter bilstandsloven kan kommunerne tilbyde pasning af børn og unge i daginstitutioner eller i den kommunale dagpleje.

Institutionerne kan være kommunale eller selvejende institutioner, som kommunen har indgået over-

enskomst med. De selvejende institutioner er omfattet af bilstandslovens almindelige regler om f.eks. forældrebetaling, central pladsanvisning m.v. Videre er disse institutioner via overenskomsten med kommunen forpligtet til at følge de almindelige konterings- og regnskabsprincipper, som gælder for kommunernes drift af institutionerne.

Gennem selvejende institutioner er der således mulighed for, at privat foretagsomhed kan medvirke til at fremskaffe pasningstilbud, men det må samtidig konstateres, at de gældende regler kan stille sig i vejen for, at private på andre måder kan deltage i løsningen af ventelisteproblemet.

For at skabe yderligere fleksibilitet og for at give forældre og andre bedre betingelser for på egne præmisser at løse børns dagpasningsbehov foreslås derfor indført adgang til, at kommunerne kan yde et økonomisk tilskud til pasningsordninger.

Hvis en kreds af forældre, en virksomhed eller lign. ønsker at stå for ansvaret for en pasningsordning, skal kommunerne derfor kunne yde et tilskud til en sådan ordning.

Kommunalbestyrelsen afgør, om den vil yde støtten, og det er også kommunalbestyrelsen, som fastlægger størrelsen af tilskuddet, som ydes i form af et beløb pr. barn.

Initiativtagerne til en sådan privat pasningsordning forudsættes selv at finde egnede lokaler, fastsætte børneantal, personalenormering, åbningstid m.v. Initiativtagerne tilrettelægger således i det hele den daglige drift, herunder også regnskabsføring.

Det er en forudsætning, at disse pasningstilbud skal være åbne også for børn, som kræver en særlig indsats, og for sådanne børn må kommunen forhøje tilskuddet til ordningen.

Initiativtagerne må på baggrund af de modtagne kommunale tilskud og evt. andre indtægter fastsætte forældrebetalingen således, at der er dækning for udgifterne til pasningsordningen, dog må forældrebetalingen ikke overstige 35 pct. af udgifterne i tilsvarende kommunale pasningstilbud.

Det skal fremhæves, at reglerne om hel eller delvis friplads også skal gælde for disse ordninger. Det vil sige, at forældre med lave indtægter kan få hel eller delvis fritagelse for betalingen efter de almindelige regler i betalingsbekendtgørelsen.

Derimod er disse ordninger ikke – medmindre kommunalbestyrelsen ønsker det – omfattet af reglerne om central visitation.

Kernen i disse nye muligheder er således, at de bestående pasningsordninger skal kunne suppleres med private ordninger, hvor der – bortset fra et kommunalt tilskud – i udstrakt grad er et selvstændigt ansvar for ordningens drift m.v.